

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 3.

V Ljubljani, v ponedeljek 5. januarija 1891.

Letnik XIX.

Ogrski državni zbor z ozirom na narodnosti.

Po državnem temeljnem zakonu je na Ogrskem ravno tako kakor v Avstriji vsem narodom dana pravica, voliti svoje poslance v državni zbor. Vendar pa se gotovo vsakdo čudi, ko bere razprave v tem zboru, da se ne sliši nikdar noben glas druge narodnosti razven madjarske, ki si prisvaja vse pravice v tej državi, čeravno bi po številu prebivalcev drugih narodnosti morala v manjšini biti. S svojo brezozirnostjo so si prisvojili nekakšno gospodstvo, katero smatrajo celó za pravično, kar pa se ne more nikdar pravica imenovati.

Ko bi bilo vse po pravici in postavi, moralo bi biti po številu prebivalcev na Ogrskem in v Erdelju v državnem zboru poslancev madjarskih 170, nemških 11, slovaških 84, rusinskih 20, srbskih 27, hrvatskih 40 in rumunskih 85. Po tem takem bi bili lahko Slovenci z Rumuni vedno v večini, tudi ko bi Nemci, kakoršni so že, z Madjari potegnili. Če tudi navedene številke morda niso matematično natančne, ali so vendar približno resnične, ter morejo razsvetliti današnje stanje ogrskega zbora, kjer ne sedi noben Slovan niti Rumun, ki bi bil pripravljen izpregovoriti besedo v pravem narodnem smislu za svoj narod.

Da je ogrski zbor sestavljen na temelju stroge pravice, bilo bi njegovo delovanje tudi v vsakem pogledu mnogo koristnejše, nego je sedaj. Mej ministri bi morali biti tudi Slovani in Rumuni, in ne samo Madjari. Tudi županijske skupščine bi se ravnale po narodnostnih zahtevah. Notranji jezik teh zastopstev bi se moral ravnati po pretežnosti dotične narodnosti, in le v državnem zboru bi se mogel rabiti madjarski jezik, četudi ni priznan kot državni jezik. Na tak način bi se moglo potem govoriti o ogrski, a ne izključno madjarski politiki. Pa tudi narodnostna borba bi počasi potihnila.

S tako politiko bi mogla Ogrska tudi svojega sosedu Hrvata zá-se pridobiti. Seveda, da bi se vsled

tega današnji odnosi morali premeniti, nova zveza na temelju enakopravnosti skleniti pa bi bila potem Hrvatska važen faktor za Ogrsko, katere se ne bi trebalo bati, da se zaveznik ojača z združenjem onih dežel, ki po starem pravu pripadajo Hrvatskeji. Taka Ogrska, pomirjena s Hrvatsko, s svojimi Slovani in Rumuni, bila bi mnogo varnejša za svoj obstanek nasproti raznim elementom, ki znajo današnje stanje njeno obračati v svojo korist.

Je-li je pa kaj nade, da bi se današnje stanje na Ogrskem na bolje obrnilo? Po našem mnenju prav malo. Od vladine strani se upotrebljavajo razna dovoljena in nedovoljena sredstva, da se vsako gibanje mej Slovani in Rumuni uduši že v početku. Tako zvana uradniška inteligenca je vsa v madjarskih rokah, in le malo je rodoljubov, ki zares s pravim oduševljenjem delajo za svoj narod. Le-ti možje živé seveda pod vednim nadzorstvom dotičnih oblastev in najmanji prestopki jih spravi v zadrego. Madjari so razupili svojo slobodo tiska, ali seveda samo zá-se, za Slovane ni te slobode, pa se potem tudi ni čuditi, da priprosti narod slovanski sploh ne mara za duševni napredek, četudi se neki rodoljubi zanj mnogo trudijo. Da se narod probudi, treba bo še mnogo dela, ki je seveda tem težavnejše, ker je pod vednim nadzorstvom stroge madjarske vlade. Še-le potem, ko se Slovan in Rumun probudita, mogle bi se izvršiti kakšne izpremembe; a da do tega ne pride tako hitro, za to skrbi Madjar s svojo madjarizacijo. Vendar pa radi tega ne bi smeli voditelji dotičnih narodnostij propustiti delo, nego se združiti na skupno delovanje. Mnogo bi pri tem podjetju koristilo, ko bi hrvatski poslanci, katerih sedi 40 v ogrskem državnem zboru, stopili na čelo temu gibanju. To se seveda o današnjih hrvatskih zastopnikih ne more niti misliti, kajti vezani so na ogrsko vladu iz dobro poznatih razlogov. Ali sčasoma bi se moglo tudi to izpremeniti in potem naj se zberejo vsi poslanci različnih narodnostij pod jedno zastavo, namreč zastavo narodnosti. To naj bo vsem rešilna za-

stava. Če so morda drugače razdeljeni, v pogledu narodnostnih zahtev morajo biti složni. In narod sam, ki zdaj vse to narodovo gibanje le mlačno gleda, oklenil se bo sčasoma svojih poslancev ter konečno splošno zahteval svoje do zdaj teptane pravice. Seveda je treba za tako delo velike vstrajnosti, ali ljubezen do naroda in domovine jo mora do skrajnosti podpirati. In to želimo svojim bratom na Ogrskem, da se tudi tamkej probudi v kratkem ideja slovanske solidarnosti, kakor se je to zgodilo v Avstriji. Le sloga in neumorna požrtvovalnost morete nas rešiti: zatorej odvažno na delo!

—a.

Dolenjska železnica.

(Dalje.)

Kar se pa tiče tovrnega prometa, pravi poročilo železničnega odseka, da so bili pri razpravi zakona z dné 6. junija 1890 dohodki iz tovrnega prometa na železnicah, ki se imajo graditi, na 420.000 gld. proračunjeni.

Proračun dohodkov iz tovrnega prometa na 420.000 gld. vršil se je na podlagi izkaznice dohodkov, kojo je predložil konzorcij dolenjskih železnic.

Zadostuje, da tukaj opomnimo, da so se celó železniškemu odseku ti zneski na izkaznici zdeli previsoki, da jih je pa vključ temu imel za podlago svojim nadaljnim računom.

Koliko pa je na teh zneskih resnice in natančnosti, jasno bode vsakemu, ako se naslednje uvažuje.

Res je, da je pred vsem kočevska proga gledé tovrnega prometa večje važnosti in da se mora tedaj na gozde kočevskih graščin kneza Turjaškega, kakor tudi na ribniško, turjaško in čumperško graščino ozirati.

Ti gozdi so pa tudi jedini predmeti, ki bi bili enkrat za tovrni promet dolenjskih železnic sploh kake važnosti.

Deželni zastop bi se bil prav lahko in natančno prepričal, kak tovrni promet bi zmogli ti-le gozdi dajati.

LISTEK.

Pismo.

VI.

Prudens futuri temporis exitum
Caliginosa nocte premit Deus
Ridetque, si mortalis ultra
Fas trepidat. Horacij.

Gospod vrednik! Pred vsem zaslug polno, mlado leto! — Verjemite mi, da sem vzlasti ob mejniku med novim in minolim letom čestokrat mislil na Vas, posebno ko sem bral med pikantnimi inserati v nekem židovskem listu naslednje naznailo: „Kdo bi me hotel samotarja kratkočasiti z zanimivim dopisovanjem?“ — Prepričan o moralni kreposti dunajskih židovskih listov, katero je i grof Taaffe večkrat pohvalil, razlagal sem si, da je poslal navedeno naznailo kak časnikar, ki kakor samotni vrabulj na strehi čivka za — sotrudniki. Zvedel sem namreč, da ima celó takih ljudij, ki se precej pisмено pritožijo vredništvu, ako list ne objavi kakega važnega dogodka iz njih kraja, dasi jim ne pride na misel, da bi ga sami listu sporočili. Čemu neki? Saj se dogodki sami objavljajo.

Sploh moram reči, da ste časnikarji postali imenitni osobito v zadnjem času. Celó kralji in cesarji se pečajo z Vami, vendar se v sodbi o Vas ne vjemajo. Italijanski Umberto je rekel, da bi postal časnikar, ko ne bi bil — kralj; kmalu za njim pa se je oglasil nemški cesar ter je imenoval časnikarje „kandidate za lakoto“. Razlika v nazorih je tu res velika, a kaj hočemo: De gustibus non disputandum. V sredi — zlati skledi, tam bo — istina!

Zvedavo sem brskal po božičnih člankih raznih časnikov, da bi dobil iz njih kako natančno sodbo o sedanjih svetovnih razmerah. Reči Vam pa moram: Našel sem mnogo besed, a zrna malo. Vtis, ki sem ga prejel iz tega berila, izražajo besede: Est bene, non potuit dicere, dixit: erit! — Kaj ne, gospod vrednik, slab pentameter, pa tudi slaba tolažba! Toda kaj hočemo? Za zorom oklicanih človeških pravic, ki je človeštvu bajé napočil o francoski prekuciji, še vedno ni solnce, ki bi oklieu vdihnilo i — življenje in vedno bolj prodira prepričanje, da je bil ta oklie človeških pravic le slepilen uvod v knjigo, katere ne bo doživelo človeštvo; kakor pravi Rivarol: Preface criminelle d'un livre impossible.

Množice tlačnega ljudstva se vedno bolj vzbujajo in zbirajo. Revni vstajajo in bogatinov je —

strah. Zdi se mi, da se bliža dōba, o kateri je pisal že Seneka, rekōč: Quantum periculum immineret, si servi nostri nos numerare coepissent. Beli sužnji jeli so se šteti in prestrašen kapitalist, ki jih ima le za stroj, vzdihuje: Le peuple est quelque chose, nekaj vendar le šteje ta zaničevana svojat; in ta modri mož, ki morebiti že desetletja tepta z nogami vse človeške pravice, zadušuje vsa plemenita čutila ter eksperimentuje s trpini sedaj, ko se je i trpeče ljudstvo jelo zavedati svojih pravic in ko jih hoče mnogokod, oropano pozitivne vernosti, pridobiti s silo, indignovan toži, da mu ljudstvo dela krivico, da strajki niso dovoljeni itd., res pravcati. — Gracchus querens de seditione!

V teh razmerah pa se peha in trudi za rešitev socialnega vprašanja vse, kar leze in gre. — Toda kako se vrši to reševanje? Zdi se mi tako, kakor sta storila zdravnik in tesar, ki sta se po opravih bližala neki vasi. Bila sta namreč že blizu vasi, ko začne goreti pri neki hiši. Tesar vsklikne: „Glejte, glejte, meni že cveté pšenica,“ in skoči od veselja čez jarek ter si zlomi nogo. Tedaj pa pristavi zdravnik: „Meni pa je že dozorela pšenica!“

Socialno vprašanje hočejo rešiti in vendar delajo z revnimi stanovi, kakor neki gostilničar z revnim človekom, ki je prišel v gostilno ter naročil za

Poizvedbe imele bi sledeče rezultate.

Gozdi kočevske graščine, največja gozdna skupina, ki se more tu v poštev jemati, bodo v osmih do desetih letih posekani, gozde ribniške graščine posekuje sedaj tvrška Alimonda v Trstu in mora posekovanje lesa najmanj v štirih do petih letih končati. Čumerska in turjaška graščina imate malo lesa, prva le nekaj lesa za kurjavo, zadnja pa večinoma le mlad les. Gozdi kmetov pa so skoro povsod že posekani.

Nadaljna poizvedovanja bi visoki deželni zastop prepričala, da bi ti gozdi v skrajnem slučaju le še pet let kakih 2000 vagonov lesa na leto za prevoz dajali, ne pa, kakor se je pri razpravi zakona z dne 6. junija določilo, 4004 vagone in po preteku petih let bi tudi ta tovarni promet rapidno nehal.

Kot vozni nastavek za les vsprejet je bil povprečno znesek 40 gld. Iz Ljubljane v Trst, kamor gré ves lesni promet z Dolenjske, znaša zopet 40 gld., za celo progo z Dolenjske v Trst tedaj skupaj 80 gld.

Sedaj znaša voznina do Rakeka 30 gld. in od Rakeka v Trst 32 gld., skupaj tedaj 62 gld.

Povprečni vozni nastavek v znesku 40 gld. je tedaj skoro za polovico previsok, posebno, ako se pomisli, da bo južna železnica pretečemu tekmovalju s tem nasprotovati skušala, da bo svoje vozne nastavke znižala.

Tu je pa ravno les glavni del na 420.000 gld. cenjenega letnega tovarnega prometa in tu je, kakor smo že omenili, i velikost voznega blaga kakor tudi vozni nastavek ne gledé na dejanski položaj prav neopravičeno visoko sprejet. Ravno tako je tudi z drugim blagom. Za rogato živino bi trebalo po odsekovem mnenji 578 vagonov. A dognana stvar je, da goveje živine, ako je zdrava in močna, tudi v onih krajih, kjer so železnice, ne prevažajo, ampak ženó jo tja, kamor je namenjena.

Goveje živine se bode tedaj komaj 50 vagonov prevažalo. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. januarija.

Notranje dežele.

Katoliška stranka v Avstriji. Češka konservativno-katoliška dnevnik praški „Čech“ in bñski „Hlas“ vnmata svoje javno delujoče rojake, naj osnujejo med češkim narodom močno in odločno katoliško stranko. Zadnji osodepolni in nepričakovani vspehi Mladočehov so marsikomu odprli oči tudi na Češkem, da s samim mešetarenjem v politiki ni mnogo storjeno, da treba določenih načel in jednotnega delovanja. Take konservativne stranke imele bi se osnovati pri vseh avstrijskih narodih ter združiti se v državnem zboru po svojih odposlancih v mogočno in odločno katoliško-konservativno stranko, ki bi dala vsakemu narodu kar mu gré, a bi tudi Bogu ne odrežala njegovih pravic.

Prihodnji župan v Trstu. Današnji župan v Trstu Bazzoni je odstopil vsled bolehnosti. Trije mestni očetje se ponujajo za izprazneno mesto, med njimi tudi Mojzes Luzzatto — žid, ki ima neki največ upanja, da postane župan. Tako bo torej Trst osrečen z židovskim županom. Želeti bi vendar bilo, da bi se vsaj v tem vprašanju zjedini kr-

ščanski mestni zastopniki ter se ustavili izvolitvi žida, ki se je v Trstu odlikoval zlasti s tem, da je odstranil iz šol sveta razpela. Takega človeka pač krščansko mesto ne sme imeti za župana.

Nemški zastopniki v češkem deželnem odboru. Ker Nemci nimajo upanja, da bi se doglala češko-nemška sprava, skušajo po drugem potu svoje drage spraviti v deželni odbor. Kakor znano, je dr. Zeithammer kot deželni odbornik odstopil in o dr. Brafu se tudi govori, da misli na odstop; to priliko porablja jo nemški listi ter delajo javno mnenje zato, da bi večina deželnega zbora ta dva izpraznena mandata prepustila Nemcem. To bi bila pač prevelika popustljivost.

Vnanje države.

Rim. Nj. svetosti papežu Leonu XIII. je za novo leto čestital tudi ruski car ter izrazil upanje, da se bode ta v tem letu ruska vlada in Vatikan popolnoma sporazumela. Da bi se pač uresničila ta lepa nada!

Rusija. Da postopa ruska vlada jako ostro proti poljskim katolikom, je pač stara resnica. To svojo surovost pa je nedavno znova pokazala, zakaj v Vilni je zaukazala zapreti tri katoliške cerkve in odstraniti iz ene teh cerkvâ Matere Božje podobo, s katero so v zvezi mnogi čudeži. Škof Avdcič je šel zato v Peterburg, da se je pritožil proti tej naredbi. Tu se je imenovani cerkveni dostojanstvenik tako energično in vztrajno potožil za pravice poljskih katolikov, da mu je ta razburjenost povzročila nevarno bolezen. Taka nepristopnost ruske vlade jej pač ne more dobiti naklonjenosti pri evropskih državah, vzlasti pa v Rimu ne.

Italija. Bržkone namerava Crispi vendar le nekaj proti Franciji. Kakor se namreč iz Rima poroča, govori se v tamošnjih političnih krogih mnogo o povratku italijanskega poslanika v Londonu grofa Tornellija, ki se je neki že dlje časa pogovarjal s Crispijem. Ta dohod Tornellijev v Rim je tem večjega pomena, ker se je vršil nujno ravno pred novim letom. Kakor méni „Temps“, prišel je Tornelli v Rim zaradi afriških zadev. Ob enem razpravlja Crispijevo glasilo „Riforma“ zadnji Freycinetov govor, o katerem smo že poročali, ter pravi, da govori malo miroljubivosti iz njega. „Francija“, piše imenovani list mej drugim, „reprezentuje v obilni meri moč orožja ter sili, da se za njo vsa Evropa oborožuje. Ako bi zabučal bojni vihar, provzročila ga gotovo ne bo trodržavna zveza, marveč Francija. Vendar pa ne bo francoska vlada prevzela te velike odgovornosti ná-se, za to je pač premodra. Vsekako pa splošni položaj po Freycinetovem govoru obeta manj miru, kakor se je prej ménilo.“ — Tako govori stari lisjak o Franciji, do katere je še nedavno kazal toliko naklonjenosti. V povsem mirovnem Freycinetovem govoru vidi izživljanje sosednih držav. Crispi vidi pač v najnovejšem času o belem dnevu strahove.

Francija. Francoska vlada skuša na vse načine izboljšati državne finance. Zdaj je določila novo vojaško takso in sicer po 6 frankov od posamičnikov. Plačevati jo bodo morali vsi, ki niso doslužili triletno vojaške službe, razven onih, ki so bili odpušteni od vojakov zaradi ran ali bolezni. Tak davek bodo morali plačevati do 36. leta.

Grecija. Dne 2. januarija je napal poslanec Ralli vladno politiko in posebno budgetni proračun, ki kaže 2,282.000 drahem primanjkljaja. Ministerski predsednik Delyannis je Rallijeve napade energično zavračal. Razprava se je vršila sploh jako burno, a vendar ni imela nikakega vspeha.

Anglija. Parnell je pri konferenci v Boulognu neki pripomnil, da je pripravljen odstopiti kot vodja irske stranke, da se naredi konec vsem nesrečnim homatijam in prekucijam, a le tedaj, če bi bil na-

mesto Mac Carthy-a imenovan O'Brien za voditelja združeni irski stranki; tako vsaj se poroča iz Londona.

Belgija. Splošna volilna pravica je najvažnejše vprašanje belgijskih političnih krogov. V vseh časnikih, na vsakem shodu se razpravlja na vse strani to vprašanje. Zaradi tega živahnega zanimanja za to zadevo je pa navstal razpor med posamičnimi strankami. Med katoliki je vzlasti Woeste velik nasprotnik splošni volilni pravici, dočim so nekateri katoliški poslanci zánjo. Med liberalci nočeta prejšnja ministra Orban in Bara ničesar slišati o splošni volilni pravici. Radikalci pod vodstvom Pavla Jansona se družijo s socialističnimi delavci, pač v nadeji, da bodo z njihovo pomočjo prišli do zmage. Kakor med strankami, navstal je razdor tudi med belgijskim častnikarstvom.

Turčija. V Carjigradu se govori, da je pobegnil Padlevski, morilec ruskega generala Seliverstova v Parizu, najprej v Odeso in od tod v Carjigrad. Na zahtevo ruske vlade je zahtevalo turško oblastvo od kapitana angleške ladje, na kateri je bil Padlevski, naj mu izroči morileca, česar pa kapitan ni hotel storiti. Angleški parnik je odplul s Padlevskim v Liverpool. — Med Prilipom in Dibro v Macedoniji ropa zopet kakih 250 albaneskih roparjev broječa četa pod vodstvom Bilana Ozele kristijanske vasi. Tako je ta drahal nedavno napala vas Dušogubice, zažgala hiše, živino, žene in dekleta pa odvela seboj v gore. Ubogi ljudje. Kedaj bo kristijan prost kletih sovragov pod turško vlado?!

Združene države. Državni dolg Združenih držav se je zmanjšal meseca decembra minolega leta za 11,005,397 dolarjev, v državnem zakladu je pa bilo koncem istega meseca 679,440.656 dolarjev. Koliko so v tem oziru Združene države pred evropskimi državami, ki ječé pod težo oboroženega miru.

Izvirni dopisi.

Iz Maribora, 1. januarija. (Probujeno društvo. *) Z nekako otožnostjo smo se pri nas vedno ozirali na lep razvoj cerkvene glasbe po drugih krajih. Nera d odkrijem to javnosti, vendar moram reči, da na tihem smo se malo sramovali, ker imajo v nekaterih škofijah v priprosti gorski cerkvi liturgično pravilnejše petje, nego mi v središču naše lepe lavantinske vladikovine. Pripoznatí pa moram in rad to storim, da dela tu slavno izjemo cerkev bogoslovská in č. šolskih sester. Vendar zdaj se začne nekaj gibati. Pretečeno nedeljo probudilo se je zopet društvo, ki je bilo že leta 1887 po neumornem delovanju, žal, le prehitro umrlega g. dr. Kukoviča se začelo malo razevitati, katero pa je, ker ni našlo dovolj dobre zemlje, mirno zaspalo. — Cecilijino društvo za lavantinsko škofijo imelo je namreč 28. decembra l. l. svoj občni zbor, h kateremu je prišlo precejšnje število č. gg. duhovnikov, in kar nas je prav veselilo, tudi več gg. mestnih učiteljev. Zborovanju bil je voljen za predsednika prečast. gosp. prelat msgr. Kosar, ki je došle góste prijazno pozdravil in obžaloval, da je društvo, ki goji tako blage namene, tako hitro zaspalo.

Upajmo, da bo na novo probujeno društvo z večjim vspehom delovalo, nego dosedanje.

Predsednikov namestnik, čast. gosp. semeniški ravnatelj Hribovšek, poroča, kakor sam prizna, o pičlem delovanju tega društva v teku treh let. Koj

*) Zaradi pomanjkanja prostora zaostalo. Op. vred.

kosilo mehko kuhanih jajec, med njimi so bila tudi naležena. Seveda se je mož pritožil, a gostilničar zakriči nad njim: „Kaj bode te godrnjali? Ako niste tiho, bode te poleg jajec plačali tudi — piške!“

Tako vse vprek deluje preosnovnovalno za človeško družbo, toda kjer je preveč gospodarjev, tam je malo kruha in gotovo tudi Vi, gospod vrednik, pri-trdite narodu, kateremu je v navadi pregovor: Kovaške kobile in čevljarske žené so pogosto — bosé. — Meni pa, po pravici povem, ko premišlujem vladajočo zmedo na svetu, vedno raji na misel hodi stara pravljica o Devkalijonu, vedno verjetnejše se mi dozdeva, da so ljudje res iz — kamna, vsaj sreča so skoraj gotovo — kamenita.

To je dandanes aura popularis, boginja trenotka, kateri se vse uklanja. Politika vspehov odločuje v jasnem in zasebnem življenju, načela krščanska pa se na tej moderni zgradbi kažejo le kot častitljive spominske arabeske, ki pa imajo le starinsko vrednost. To je prava „societas leonina“, po kakeršni je toliko hrepenel vzornik modernega vzgojeslovja, i v Slovencih toli slavljenei Rousseau, pristna nepokvarjena družba človeška, živeča v gozdu, kjer kraljuje levov zob.

Toda kam sem zašel? Pisati sem Vam hotel za novo leto vspodbudilno pismo — pour encourager;

torej moram vsaj proti koncu skušati, da ostanem zvest svojemu namenu. Obupati nam vkljub temu vendar le še ni treba. Si tout n'est pas bien, tout est passable, ako ne teče, vsaj leze. Tako se gotovo tolažijo med drugimi tudi ljubljanski Talije sinovi in hčere. Nemškim, ki se raznašajo v redutni dvorani, se neki tako dobro godi, da včasih obiskovalcem plačane karte kar vračajo, ako namreč pride tako malo gledalcev, da se igra ne spleča. Bati se je torej, da vodja nemškega gledišča ne bo šel le bosonog, marveč tudi golorok iz Ljubljane; to bi bila pač prevelika sramota za slovensko prvolstnico. Tudi v čitalnici pri predstavah poje glasen boben, a le redko privabi v dvorano polnoštevilno občinstvo. Treba bo domžalskega bobna, zakaj skušnja učí, da kader se ta oglasi, napolnijo se čitalnični prostori. — Vprašal bode morda kedo: Čemu pa potem novo gledišče, ako so še ti majhni prostori — preveliki! — To mi je seveda uganjka; najbrže pa, da z denarjem ne vedó kam.

Vkljub vsem tem neprilikam pa imam za novo leto vendar le najboljše nade. Nemški cesar je našel politični akonit za vse hudo na svetu in slavnoznani ljubljanski „aber“ mu je bil zato v pomoč. Izrekel je namreč ta vladar, posvetujoč se s svojimi veljaki o šolskem vprašanju važne besede: Starejši vedno

pravijo: Ja — aber! Pri tem seveda ostane vse pri starem, mi mladi pa pravimo: Ja — also! Kar spoznamo za pravo, zato tudi zastavimo vse svoje sile. — Ne samo iz Nemčije, tudi iz Ljubljane naj se umakne osodepolni, moreči Ja — aber! in namesti naj ga krepki mladeniško — delavni: Ja — also! — Torej na delo!

Blíža se, gospod vrednik, dóba brezskrbnega, veselega predpusta, čas ocvirkovih potvic in okusno-dišečih „krofov“. Marsikdo se veseli teh dnij, jaz, ki sem navajen z višjega stala motriti vse dogodke, ne morem se prav posebno ogreti za letošnji predpust. Ne samo zato, ker je izredno kratek, marveč tudi zato, ker še vedno ni teoretično rešeno vprašanje, ki je vzlasti važno pred pustom. Vprašanje to je etiketno-estetično in velikega pomena. Etiketni estetiki namreč še niso konečno dognali, ali se „krofi“ pravilno z vilicami natikajo in pokladajo na krožnik, tudi še ni dognano, ali se na krožniku z rokami lomijo ali z nožem režejo. Da bi nam bila pač usoda mila ter nam obudila slovenskega etiketnega estetika, ki bi konečno dognal to kočljivo vprašanje in to kmalu, sicer bode vsled dobrih letin in splošnega blagostanja čez nekaj let to ugodno rešeno vprašanje le — akademične vrednosti. O.

skraja ga je vse veselo pozdravilo, spoznavši nujno potrebo, da se popačeno, posvetno cerkveno petje v naši škofiji nadomesti s pravim cerkvenim.

Priča temu tudi precejšnje število udov, ki so bili pripravljeni materijelno to društvo podpirati drugo leto je število udov narastlo, tretje leto so pa skoro vsi z letnino zaostali, ker nikdo ni več vedel, ali še to društvo živi, ali ne.

Kaj pa je to društvo doseglo? V začetku je delovanje veliko obetalo. Ustanovila se je pevska šola z dvema oddelkoma, koje so obiskovali dečki naših mestnih ljudskih šol; na praznik sv. Rešnjega Telesa je deški zbor prvokrat že javno pri sprevedu nastopil. Dne 8. decembra naj bi se s pripomočjo že izurjenih pevcev in pevk in v stolnici péla pravilna latinska sv. maša; vadili so se več mesecev, ko pa je prišel čas, da bi zbor pokazal svojo zmožnost, razbilo se je vse najbrž zaradi pevskih muh nekaterih pevk in, kojim ni ugajala ta resna cerkvena glasba. Kmalu na to zbolí duša vsega društva, čast. g. dr. Kukovič, in aprila leta 1888 so oba, njega in društvo, k pogrebu nesli. S pevsko šolo se torej ni obneslo, in zdaj je poskusilo društvo na drug način zboljšati cerkveno petje, ker je nekaterim dečkom, ki so se izobraževali v ljubljanski orglarski šoli, dalo štípendije in jednako tudi orglavcem, ki so se na deželi poprijeli pravega cerkvenega petja, poslalo male nagrade. Letos pa je tudi še to izostalo. Meseca maja preselil se je predsednik društva, sedanji mil. opat g. Ogradi v Oelje, — in tako je zgubilo glavo, brez glave pa ni življenja. Bil je skrajni čas, da se je raznesel po naših časopisih glas: „Cecilijansko društvo lavantinsko, vstani!“

Ta glas slišalo je več za zboljšanje cerkvene glasbe vnetih gospodov, in izmed njih sredine volil se je nov odbor, kojemu želimo mnogo vspeha in blagoslova z nebes. Predsednikom bil je voljen „per acclamationem“ prečast. g. stolni župnik J. Bohinec, namestnikom prečast. g. kanonik Hribovšek, tajnikom g. korvikar L. Hudovernik, knjižničarjem g. učitelj J. Miklosich, blagajnikom gosp. kapelan pri sv. Magdalení, J. Čížek, kojemu naj blagovolijo zanaprej pošiljati č. gg. udje svojo letnino; v odbor gg.: Manich, Satter, Meschko, G. Majcen.

Ko se je odbor sestavil, povzame častiti gosp. Hudovernik besedo, da bi gg. poslušalce izpodbudil, deloma pa tudi podučil, kaj namerava Cecilijino društvo; govori o instrumentalni godbi, o koralu, o večglasnem petju, o orglanju, sevéda le kratko, ker ni mogoče v tako kratkem času, ki je bil odločen njegovemu govoru, temeljito o vsaki točki govoriti; pobija nekatere predsodke, koje imajo nekateri do tega društva, in trdi, kar je povsem resnica, da le nevednost in hudobija sta jedina sovražnika, ki našemu društvu nasprotujeta, s katerima se bo treba vojskovati.

Nato se je stavilo več nasvetov tudi od gospodov, kateri, kakor sami trdijo, glasbeno niso izobraženi, ki se pa vendarle zanimajo za dobro stvar. H koncu zahvali predsednik došle góste za splošno zanimanje za dobro reč, sosebno gg. učitelje, ter jih prosi, naj podpirajo gg. duhovnike, da jim bo mogoče uvesti pri nas v cerkvi ono petje, ki se spodobi za sveti kraj. Naposled izroči celo društvo previdnosti božji in prosi božje Dete blagoslova.

Začetek je zopet storjen; upajmo, da bo sad obilnejši in lepši, nego prej. To tudi smemo pričakovati, ker ima društvo v svoji sredini moža, ki res gori za dobro reč, ki pa je tudi zmožen, propadlo petje prestvariti. Daj Bog, da bi mu zdravje in čas pripustila, da bi mogel vstrajno delovati in bi našel obilo podpore tukaj pri sestavi novega pevskega zbora. Naj bi naše društvo podpirali tudi zunanji gg. duhovniki, da bi se reformacija pri petju posrečila najprej pri nas v Mariboru in se razširila po celi škofiji.

Letnino naj blagovolijo prečast. gg. dosedanji in novi udje poslati blagajniku društva k sv. Magdalení v Mariboru.

Dnevne novice.

(Osebné vesti.) Okrajni glavar gosp. L. markiz Gozani v Radovljici in okrajni komisar gosp. dr. Heinz v Krškem sta poklicana k deželni vladi. Premiščeni so: Okrajni komisar g. V. Parma iz Kočevja v Litijo; vladni koncipist gosp. Alfonz Pirc iz Logatca v Kočevje; vladni koncipist g. pl. Schiviz in konceptni praktikant g. J. Hočevnar iz Ljubljane v Krško; konceptni praktikant g. J. Krese

iz Ljubljane v Logatec. Okrajni komisar g. K. Deperis je prideljen notranjemu ministerstvu.

(Petindvajsetletnica) gospoda Ivana Nabergoja vršila se je častno za vrlega moža. Dne 31. decembra priredili so mu peveci društev „Danica“ in „Hajdrih“ lepo podoknico, deputaciji pevcev pa ste čestitali slavljencu. Gospod Nabergoj odgovoril je solznih očij, češ, da je ta njegov najlepši dan življenja, ko vidi, da mu narod zaupa. Novega leta dan poklonila se mu je deputacija političnega društva „Edinost“. Slavljenca je nagovoril gospod profesor Mate Mandić ter slikal njega vrline; besede so na-nj napravile globok vtis. Čestitalo mu je tudi „Delavsko društvo“ po svoji deputaciji. Pri kosilu, katerega so se vdeležili člani deputacij in gg. državna poslanca kanonik Klun in dr. vitez Tonkli, vršile so se mnoge napitnice. Na napitnico viteza Tonklija istrskim prvoboriteljem je odgovoril gospod M. Mandić, da je z našimi nasprotniki brezvpešno vsako pogajanje; v interesu vlade pa je, da ob Adriji podpira Slovane.

(Škofjeloški grad) s posestvom, kolikor ga še ima, je od danes lastnina ondotnega uršulinskega samostana. Prav iz srca čestitamo velezaslužnim redovnicam na tej pridobitvi, katera jim bo pomagala, da bodo že cvetoči odgojevalni zavod še spopolnile in razširile. Znano je, da so ta grad z obširnim posestvom skozi stoletja imeli škofje brižinski (Freisingen) na Bavarskem, katerim je cesar Henrik II. (sveti) v last podaril tamošnji svet. Ti posestniki so menda tudi zgradili in povečali, ako ne vse, vsaj poglavitni del sedanjega poslopja, ki po svoji krasni legi že od daleč ná-se obrača oči. Pozneje je ta graščina bila državno posestvo, katero je kupil rajni Fidelij Terpine. Od njegovih dedičev je prišlo sedaj v last samostanu. Veseli nas, da je nekdanje cerkveno posestvo zopet dobilo svoj duhovni namen in cerkvenega imejitelja.

(Iz Šiške) se nam piše: V pojasnenje Vaše notice „V Šiški“, priobčene v 299. šte. Vašega cenjenega lista z dne 31. decembra 1890, nam je dostaviti, da cesta, katera je sedaj zaprta po kamniški železnici, ne vodi le na polje, kakor pravi dopisnik, temveč veže celovško državno cesto z dunajsko državno cesto skozi Šiško. Dalje bi bili štirje gospodarji, če se zapre sedanja cesta, ločeni od ostale vasi in bi morali po precejšnjem ovinku hoditi v občino, kar bi bilo tem težavneje za-nje, ker nima nijeden svojega vodnjaka, in bi morali ne le pitno vodo precej daleč donášati, temveč tudi za živino dopeljavati. Tudi deželni odbor, kateri je kupil precej sveta na oni strani železnice za novo deželno bolnišnico, bil bi oškodovan, kajti nova bolnišnica imela bi daljši ovinek do celovške državne ceste oziroma v našo občino. Ravno tako bi bili drugi privatni posestniki silno oškodovani, kot tovarna Tönnies, ki po ravno tej cesti zvozi veliko opeke iz svoje opekarne v Kosezah, Tavčarjeva trgovina z lesom na Bežigrad in vsi domači posestniki, ker le-ti morejo potem le po daljšem ovinku na svoja polja onkraj železnice. Nujna potreba je tedaj, da se napravi pod državno Rudolfovo železnico in kamniško železnico nova cesta, če že ne more ostati pri starem. Do sedaj ste dve cesti vezali imenovane kraje; občina je dovolila, da se sme jedna odpraviti, ravno tako odločno pa tudi zahteva, da vsaj jedna ostané za prosti promet, naj je že pod železnicama ali kar bi bilo vsakemu veliko ljubše, čez železnici, kateri pa bi ne smeli biti po četrť ure zaprti, kakor se je že do sedaj dogajalo. Ta zadeva postala je za našo občino tako pereče vprašanje, da se je bati izgredev, ako se ne ugoti pravični zahtevi občanov. Do teh bi bilo že skoraj prišlo dne 29. pr. m., ko je poklicana komisija na Rudolfovem kolodvoru obravnavala o doneskkih k novi cesti pod železnicama. Ravno ko so se jeli zbirati posestniki in ljudstvo, začeli so delavei podjetnikov kamniške železnice prekopavati dosedanjo cesto; vsled protesta župana in občinskih mož zabranil je okrajni komisar nadaljno odkopavanje. Čemu so podjetniki to prouzročili ravno ta dan, nam ni znano, to pa vémo, da je bil ves položaj že skrajno napet. Ljudstvo naše je sedaj silno razburjeno; ne dovolj, da je žrtvovalo jedno cesto, vzeti so jim hoteli še drugo in zato speljati jih na drugo po daljšem ovinku brez odškodovanja. Če javna korist zahteva te žrtve, pravično bi bilo, da se naši občini dá za dve cesti vsaj jedna, katera bo de itak slabša od prejšnjih. Kako pride sploh občina do tega, da bode morala k tej novi cesti še donášati iz svojega žepa? Ali storila je tudi to; ob-

ljubila primerno svoto, dočim so podjetniki izjavili, da ne dajo nič! Na korist stvari sami govorimo, če izrazimo željo, naj bi podjetniki kamniške železnice odjenjali, sicer utegnejo nastati prepiri in pravde.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) so nabrale te dni častite upraviteljice tržaške ženske podružnice 190 gld. Razven tega so imele pri zabavnem večeru dne 21. decembra pri svoji božičnici 96 gld. čistega dohodka. In, če še omenjamo, da je njihova podružniška letnina za l. 1890 znašala 94 gld. — označili smo ono požrtvovalno stalo, ki je zavzema vselej domorodno tržaško ženstvo. — Ko bodo brale Slovenke na okrog ta zadnja naša tri poročila o ženskem domoljubnem delovanju v mali Litiji, v veči Gorici ter v velikem Trstu, upamo, da ne bodo odložile teh časniških vesti brez najtrdnjega sklepa — tudi postati dejanjske Slovenke, kakor so naše Litijke, naše Goričanke ter te vnete bivalke našega Trsta.

(Slovesno umeščen) bode prihodnjo nedeljo kot župnik v Tržiču dosedanji administrator čast. gosp. Fr. Špendal.

(Zamorski duhovnik) čast. g. misijonar o. Daniel Sorur je včeraj v tukajšnji cerkvi sv. Jakoba imel slovesno sv. mašo. Prostorna cerkev je bila natlačena ljudij; hvala Bogu, da ni bilo nobene nezgode. Po sv. maši je imel g. misijonar darovanje za potrebe svojega misijona v srednji Afriki in je z največjo hvaležnostjo prejel znaten dar. Še te dni oba misijonarja odpotujeta skozi Laško v Afriko.

(Umrí) je zjutraj novega leta dan po dolgi mučni bolezni v Ilirski Bistrici Anton Jelovšek, star 19 let. Minolo leto je v Ljubljani dovršil gimnazijo ter z dobrim vspehom napravil preskušnjo zrelosti. Mislí je v Gradeu učiti se pravoslovja, pa smrt ga je pokosila v mladostnih letih. Pokopali so ga pri župni cerkvi trnovski v pričo obile množice žalujočih prijateljev in znancev. Priporočamo ranjkega Antona, ki je bil ponižen in prijazen mladenič, njegovim sošolcem in prijateljem v blag spomin.

(V Kobiljiglaví) na Krasu je dne 3. t. m. umrl tamošnji vikar č. g. Anton Makuc. R. I. P.!

(Prisvójitev baronstva.) V seznamu baronstov, navedenem v genealogiškem gotajskem almanahu za leto 1891, stoji pri imenu Rohschütz-Rothschütz (Rožič) nastopna zanimljiva izjava almanahovega vredništva: „Predno izgine to ime za vselej s tega mesta, moramo spravno dokazati, da je bilo vredništvo te knjige, vsprejemši leta 1857 v seznam to rodbino „pl. Roschütz - Rothschild“-ev, kot pristojno med plemstvo baronov, — vedoma varano od napominane obitelji. Filip Josip Roschütz (Rožič), porojen v 13. dan aprila leta 1812 kot rokodelčič, znal je premetenim načinom s priloženimi ponaredki ne samo vseh genealogiško-heraldiških publikacij nove dóbe, temveč tudi pri vseh dotičnih uradih vzbuditi in tekom jednega človeškega veka vzdržati verodostojnost, da je neka plemenitaška rodbina pl. Roschütz-Rothschild-ev. Vedel je, da je v ratiborski kneževini svojedobno evelstari plemenitaški rod imenom Roschütz in da je v Mišenskem prej živela tudi stara Rothschildzeva rodbina; kaj stori? Zdržil je imeni in grba obeh rodbin. Tako je nastal novi njegov plemenitaški rod in grb! — Ker je z raznoterimi dokazili podpiral in trdil izvor dveh tako različnih rodov, vzbudilo je to sum pri dotičnih uradih, kar se je pri natančnem preiskavanju popolnem obstinilo. — Ko so ga pozvali, naj to dokaže in se opraviči, odtegnil se je zatoženec še v preiskovalnem zaporu v Vratislavi s samomorom v noči od 4. na 5. dec. zemeljskemu sodniku, toda oblastva so ukrenila potrebno, da si ne bodo po krivici prisvajali sorodniki njegovi plemenitaškega naslova; vredništvo je tega mnenja, da se mora za podporo, koje je takó dolgo — dasi brez svoje volje in namena — dajalo Filipu Roschützu, pokoriti s tem, da objavi vso to zadevo.“ — V dosedanjih letnikih napominane knjige, da, celó v letošnjem, so te-le podrobnosti o rodu baronov Roschütz-Rothschild-ev: „Katoliki. — Pruska in Avstrijska. — Grb je podelil na Dunaji l. 1358. vojvoda Albreht avstrijski; kot državni baroni potrjeni so bili v 1. dan septembra l. 1530. od Karola V.“ — O „ustanovniku“ tega rodu slove v genealogiškem almanahu, da je bil dr. phil. in častni član mnogih učenih družeb. — Baron Filip Josip Roschütz zapustil je sina in dve hčeri. Sin Nikolaj Avgust Emil, porojen dne 8. avgusta l. 1836. v Cahah (Aachen), posestnik graščine in veleposvestva Smerek pri Višnji Gori, je oženjen z Anto-

nijo Cecilijo, porojeno grofinjo Lichtenbergovo. Iz tega zakóna pa pohaja osem otrók, koji so sevêda vsi zabeleženi v genealogiškem almanahu med ple-
menitaži!

(Nesreče.) Poroča se nam: Te dni, si je neki slaboumen človek v Št. Petru na Notranjskem od-
sekal desno roko. Nesrečneža so prepeljali v deželno
bolnišnico. — V Mengišu so se nekemu vozniku
splasili konji. Ko hoče voznik prijeti za vajete, pade
tako nesrečno, da mu je kolo strlo nogo. — V
Britofu na Gorenjskem je nekemu predrznemu mla-
deniču razpok odtrgal vse prste na jedni roki, ker je
brskal po strelivu, ki se ni takoj užgalo.

(Narodni dar Svetožaru Mileticu.) Kakor po-
roča „Zastava“, prevzeli so v svoje roke ta list srbski
rodoljubi v Novem Sadu, ob enem pa sklenili, da
bodo Miletičevi družini tri leta dajali po 3000 gld.,
pozneje pa, ko sin Slavko dovrši medicinske nauke,
po 1500 gld. na leto. V ta namen se bodo nabirali
prostovoljni doneski.

Telegrami.

Radmer (Štajersko), 5. januarija. Do-
poldne je lov na Hundskoglu, popoldne na
Bergerriedlu; potem odpotuje cesar.

Dunaj, 4. januarija. Delegacije utegnejo
zborovati letos v jeseni, ker bode državni
zbor razpuščen že v juniju.

Opava, 4. januarija. V rovu v Poljski
Ostrovi je bila eksplozija. Mrtvih je 40 de-
lavcev; 13 je bilo omamljenih. Vzrok eksplo-
zije ni še znan. Ponesrečeni so največ dru-
žinski očetje.

Moravska Ostrova, 4. januarija. Ne-
sreča v imenovanem rovu je veliko večja,
kakor se je sprva mislilo. Ponesrečene jako
težko rešujejo, ker so rovi vsi zasuti. Kmalu
po nesreči so oteli 17 mož, od katerih je
bilo 6 lahko, 11 pa nevarno omamljenih.
Do sedmih zvečer so dobili 57 mrtvih; 12
jih je bilo strašno sežganih. Nekaj je gotovo
še zasutih.

Pariz, 5. januarija. Pri dopolnilnih vo-
litvah v senat je izvoljenih v 32 okrajih
81 senatorjev, in sicer 75 republikancev in
6 konservativcev; republikanci so dobili 10
sedežev. V Rouenu je prodrli Waddington. V
senskem okraji so izvoljeni Tolain, Ranc in
Lefevre.

London, 5. januarija. Podkralj na Irskem
in njegov generalni tajnik Balfour sta obja-
vila v časnikih prošnjo za podporo strada-
jočim Ircem. Irska uprava je pripravljena
sprejemati darila.

Umrli so:

31. decembra. Barbara Železnik, gostija, 75 let, Kladezne
ulice 10, jetika. — Ivan Kozjek, uradnikov sin, 6 mesecev,
Stari trg 4, rhachitis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
opazovanja						
3	7. u. zjut.	745.2	—7.6	sl. szap.	megla	0 00
	2. u. pop.	743.7	—6.6	brezv.	"	
	9. u. zveč.	743.9	—8.4	"	"	
4	7. u. zjut.	741.3	—14.2	brezv.	megla	0-00
	2 u. pop.	738.5	—11.0	"	jasno	
	9. u. zveč.	738.0	—14.6	"	megla	
Srednja temperatura obeh dni —7.5°, in 3.0°, za 4.6° in 10.2° pod normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

5. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	90 gld.	20 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16% "	90 " "	20 " "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	107 " "	50 " "
Papirna renta, davka prosta	103 " "	25 " "
Akeije avstr.-ogerske banke	993 " "	— " "
Kreditne akeije	306 " "	50 " "
London	113 " "	65 " "
Srebro	— " "	— " "
Francoski napoleon.	9 " "	04 " "
Cesarski cekini	5 " "	36 " "
Nemške marke	55 " "	82 1/2 " "

Srčni pozdrav in voščilo
vsem prijateljem in znancem

za novo leto.

Jak. Gruden,

(1) vpok. župnik v Turjaku.

Obrabljene pismene marke kupuje
vsak čas

G. Zechmayer, Nürnberg.

Obrazci zastoj. (2)



Prosim, naj
se mi radi ugod-
nosti dopisuje v
nemščini.

Izdelovalnica za cerkveno kiparstvo.

FRANC TAVELLA

v St. Ulrichu, Gröden, Tirolsko (preje bratje Tavella & Valentin),
priporoča svoje umetne izdelke, kot:

**kipe svetnikov, križeva pota, altarje, lece, podobe Kristu-
sovega telesa s križem ali brez njega itd.**

vsakega sloga, mojstra in velikosti v priprosti in okrašeni obliki. — Obris in cenike pošiljam
na ogled. Za dobre izdelke pri jako zmernih cenah jamčim.

Časnik „Der Burggräfer“ z dne 15. septembra 1890. l. piše: Za cerkev v Gomionu
določen kip ludske matere bože je bil izpostavljen v Zingerlejevi umetni razstavi. Žal, da smo
imeli priložnost videti le fotografijo tega kipa; toda že priprosta podoba sama nas je prisilila, da
smo zaklicali: Le taka je morala biti presveta Devica, ko se je prikazala Bernadetti; kako lep
mora biti še-le kip! Mojster tega dela, Franc Tavella, je vsega priporočila vreden, ker je nje-
govo delo povsem umetno, ne le jako ceneno (kakor slišimo stane ta 125 cm visok kip le
80 gld.), temveč tudi povsem cerkveno.

(4 4)

!Svoji k svojim!

Priznano najboljše

in najcenejše

čebelno-voščene sveče

priporoča

Oroslav Dolenc

(10—2)

v Ljubljani.

!Svoji k svojim!

Prva kranjska, na mnogih razstavah odlikovana,
leta 1822. ustanovljena

(4—3)

lesna, pletarska in sitarska obrt,

M. Pakič v Ljubljani,

priporoča p. n. naročnikom **garantirano pravo žimo** (razločiti
od s fibrizom in drugimi stvarmi nameršano žimo), **morsko travo**
(Seegrass) **preproge iz lesene volne** po čudovito nizkih cenah;
razno **kuhinjsko orodje, fine škafe, čebre in banice za**
kopanje, pletene kovčge za potovanje v raznih velikostih,
najfinejše košarice z dvema pokrovoma in takozvane „Stefanie“-
košarice, kakor tudi **navadne košare** po najnižih cenah.

Zunanja naročila izvrše se takoj s povzetjem.

Velečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom priporočam podpisana
svojo bogato zalogo **mnogovrstnega blaga za vsakoršno**

cerkveno obleko,

dalje krasno in trpežno izdelane

**mašne plašče, pluvijale in dalmatike, bandera,
zastave, baldahine in banderčke** pred sv. R. Telesom.

Razno blago za cerkveno perilo istotako že izgotov-
ljeno, kakor: **albe, korske srajčice, korporale** in raznovrstne rutice
imam vedno v veliki izbiri v zalogi.

Naročila na **vezenje** izvršujem točno ter preskrbim **zamenjo, popravo**
in **prenovljenje** starega cerkvenega orodja.

V zalogi imam tudi **pasarske cerkvene izdelke**, n. pr:

**monštrance, svetilnice, križe, svečnike,
kelihe, lestence** itd.

ter izvršim naročila pošteno, točno in po mogoče nizkej ceni.

(10—3)

Velepoštovanjem

Marija Hofbauer v Ljubljani.

Sargova glicerinova zobna crema.

zvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Kalodont.

Od zdravstvenega urada potrjeno.

Prav prilično na popotovanji. Dišeče okrepčevalno.

Neškodljivo celo za najnežnejše zobe.

V Nemčiji, Franciji itd. se rabi že z največjim vspehom, nadalje na dvorih,
v najvišjih krogih, kakor tudi v navadni družini.

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. Komad 35 kr.

(11)

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

(10—2)

prodaja in razpošilja **PAVEL SEEMANN** v Ljubljani.